

Källarbrand på X-gatan, söndagen den xx-xx-xx kl. 04.05.

Fastigheten ägs av fastighetsägaren X, och på den aktuella adressen bor cirka trettio hyresgäster. Fastigheten innehåller fem våningsplan, tre ovanför samt två under gatunivån. Från entréhallen och en halvtrappa ner ligger källarutrymmet, en gammal skyddsrumsinstallation som numera fungerar som ett mindre förråd för de boende. Det var i detta utrymme som branden utvecklades, härifrån trängde också rikligt med sot och brandgaser upp trapphuset via de uppställda källardörrarna. Brandröken fyllde helt trapphuset, trängde genom de otäta dörrarna och vidare in i bostadsutrymmena. När första räddningsstyrkan anlände fick man koncentrera sig på livräddning, fem personer hjälptes ut via maskinstegen samtidigt som sexton människor togs ut genom trapphuset. Enligt hyresgästlistan bodde drygt trettio människor i fastigheten. Under det att släckinsatsen i källaren pågick kontrollerades samtliga bostadsutrymmen. Evakuerade hyresgäster samlades i en grannfastighet, de fick en kortfattad information om läget. Ingen av de boende drabbades av någon fysisk skada, vare sig under branden eller vid evakueringen.

Att de båda dörrarna till källarförrådet ställdes i öppet läge efter brandstart talar starkt för att det rör sig om en uppsåtlig anläggelse. Brandgaserna trycktes också ut genom ventilen i förrådet samt spreds utmed fasaden och trängde in genom fönstren till bostadsrummen. Vad som klart kan fastställas är att branden har startat i förrådsutrymmet samt att brandgaserna spridit sig till fastighetens bostadsdel. Följderna av branden har också inneburit uppenbar fara för människors liv och hälsa, vilket gör att branden sannolikt kommer att rubriceras som mordbrand, i händelse av att någon gärningsman grips.

Vid min brandplatsundersökning talade jag med två hyresgäster som vid evakueringen tagits ner med hjälp av maskinstege. Förvånande nog ansåg man, både från försäkringsbolag och fastighetsägare, att de båda obehindrat kunde bo kvar i lägenheten, trots att den inte ens nödortfigt sanerats. De hade själva torkat bort sot från golv och möbler, detta för att över huvud taget kunna vistas i lägenheten. Jag frågade dem hur de upplevde själva branden. När de blev medvetna om att det brann såg de hur brandröken trängde in genom lägenhetsdörren från trapphuset. Paniken låg snubblande nära, speciellt som även ytterfönstren mot gatan täcktes av en kraftig brandrök, brandrök som vällde upp från ventilen i det brinnande förrådet. Enligt de två livräddade studenterna, vilka båda var allergiker, företogs inte någon besiktning av deras rök- och sotskadade lägenhet av vare sig försäkringsbolag eller hyresvärd. Nog så anmärkningsvärt.

I insatsrapporten, under rubriken Utredningsteknisk beskrivning av olyckan, gör räddningsledaren följande kommentar:

Fastighetsägaren rekommenderas att ersätta interniner i trapphuset med rökluckor öppningsbara från entrén. Utrymning via fönster på suterrängsidan är ej genomförbar med räddningstjänstens stegutrustning. Infästa järn i fasad skall förmodligen utgöra en alternativ möjlighet - i teorin - men uppfyller inte godtagbar lösning.

Nödkrokarna löper som pärlband utmed fasaden och intill varje fönsterparti. Nog ser de väl en smula rostiga ut? Man undrar onekligen för vilka dessa krokar är ämnade? Som sagt, idag innebär de knappast en godtagbar lösning! Problemet med trapphusets rökventilering bör också ses över. För detta i kombination med otäta lägenhetsdörrar kan bli ödesdigert vid en brand, vilket inte minst den aktuella händelsen visade.